

Primitiivistä

Amerikkalaiset ovat lähettäneet avaruusaluksia kuuhun ja luotaimia aurinkokuntamme ääriajalle. He ovat keksineet mitä hienoimpia vempaimia.

Amerikkalaiset ovat kuitenkin primitiivisiä. Sen näkee kännyköistä. Puolessa niistä tököttää joku pieni pinna tai nykämä. Antenni, vaikkei sellaisella ole mitään virkaa. Nokiakin valmistaa erikoisesti jenkeille tarkoitettuja puhelimia, joista voi vetäistä antennia kuvaavan muovitikun ulos. Kuuluu paremmin, you know!

Nyt on vielä keksitty mykistävä lisälaite, kännyän kokoinen patteripakkaus. Sinne kun panee kaksi pikkuparistoa ja kytkee piuhan puhelimen pohjaan, voi puhua monta tuntia lisää. Auta armias!

Alkaa Amerikan avoimet tenniskisat. Aamupäivällä vihmoo vettä ikävästi. Kovaäänisistä kuuluu: "The current weather forecast indicates, that the rain will be moving out in an hour." Kansa taputtaa. Samaa kuulutusta toistetaan vielä tunti sateen loputtuakin. Päivästä tulee lopulta mitä mukavin.

Amerikkalaiset ovat taas varuillaan. Monestakin syystä. Pieni syöttökone putosi juuri Kentuckyssa heti nousun jälkeen, ja viisikymmentä kuoli. Teevee hehkuttaa. Paremmalta kanavalta ja viimein sanomalehdestä selviää, että kone oli yrittänyt nousta väärältä, aivan liian lyhyeltä kiitotieltä, mäsähtänyt suoraan pellolle ja syttynyt palamaan.

US Openin turvamääräykset ovat kummalliset. Isoja matkalaukkuja ja pakaaseja ei saa tuoda sisään. Sen jälkeen kyllä kaikkea muuta puutarhatuoleista jättikasseihin. Mutta ei reppuja. Paitsi naisten reppuja. Se johtuu siitä, että Lontoon pommipojat kantoivat selkäreppuja. No, tavallisen perusrepunkin sai vaivatta sisään, kun sitoi hihnat suppuun ja meni oikean tarkastuslinjan läpi.

Nyt tuleekin sitten tämän jutun arkaluontoisin kohta, mutta minun täytyy se kirjoittaa. Tuntuu pahalta ja nololta, ja hävettää ihan. Ja kun vielä tennisstadionin kaksi pääkenttää, Arthur Ashe ja Louis Armstrong on nimetty menestyneiden mustien mukaan.

Olen Amerikassa resutessani oppinut, ettei koskaan pidä mennä jonoon, jota hoitaa musta. Se etenee hitaasti, ja aina tulee jotain ongelmaa.

Onnistuin menemään reppuineni ensimmäisenä päivänä vanhan sedän hoitamaan tarkastusjonoon. OK. Toisena päivänä joudun vahingossa mustan miehen jonoon, ja reppu tynsäsi. Katselin vähän ympärilleni ja menin kauemmas toiseen jonoon. OK. Ja näin homma toistui päivä päivältä.

Sisällä seurasin tenniskansan laukkuja. Repuksi luokiteltavia näkyi vähän paitsi naisten olilla. Muuten laukku- ja kantamuskirjo oli kyllä melko täydellinen.

Jos saisin päättää, kieltäisin ensin metallijalkaiset puutarhatuolit. Pioneerit tietävät, mitä niiden mukana voi ujuttaa sisään. Sitten kävelyttäisin kaikki ihmiset Metorexin porttien läpi ja pistäisin nyssykät läpivalaisuun. Ei vie enemmän aikaa kuin kassien summittainen kopelointi.

Mutta tälläkin jutulla on hyvä loppunsa. Amerikkalaiset ovat ystävällisiä! Todella hurmaavia!

pajen